

[1] Τοιαῦτα ὁ Ναρσῆς εἰπὼν ἐθάρσυνέ τε αὐτίκα τὸ στράτευμα καὶ μᾶλλον ἀκριβῆ τὴν πολιορκίαν πρὸς τοὺς Λουκανοὺς ἐποιεῖτο. Ἐχαλέπαινε δὲ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς, ἀνθ' ὧν τὰ ἐπίκαιρα χωρία καταλιπόντες, οἱ δὲ ἐς Φαβεντίαν ἐτύγχανον ἀφιγμένοι καὶ ἐς τοῦναντίον αὐτῷ τὰ τῆς προμηθείας ἐχώρει. [2] Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ Πάρμαν τὴν πόλιν ὥσπερ ἐν προβόλου καὶ ἐρύματος μοίρα τετάχθαι τὰ ξὺν ἐκείνοις στρατεύματα χρῆναι ἠγεῖτο, ὅπως οἱ μὲν κώλυμα ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐς τὰ πρόσω ἰέναι, αὐτὸς δὲ κατὰ σχολὴν εὐ μάλα τὰ ἐς Τουσκίαν ἅπαντα καταστησάμενος εἶτα ἐπ' αὐτοὺς διαβαίη. Νῦν δὲ ἐκείνων πόρρω μεταναστάντων ξυνέβαινε τοὺς ἀμφὶ τὸν Ναρσῆν προτέρους ἐκκεῖσθαι τοῖς πολεμίοις. [3] Οὐκ οὖν ἀνεκτὸν τοῦτο ἠγούμενος ἔστειλεν αὐτίκα ὡς τοὺς στρατηγοὺς ἄνδρα τῶν οἱ ἐς τὰ μάλιστα ἐπιτηδείων, ᾧ δὲ Στέφανος μὲν ὄνομα ἦν, πατρὶς δὲ πόλισμα Ἰλλυρικὸν ἢ Ἐπίδαμος, ἐπικερτομήσοντά τε αὐτοὺς τῆς δειλίας καὶ διελέγξοντα ὡς πεφώρανται τὰ κοινὰ καταπροέμενοι, εἰ μὴ αὐθις ἐς τὰ πρότερα ἐπανήξοιεν. [4] Στέφανος μὲν οὖν ἄνδρας ἐς διακοσίους ἰππότητας μαχιμωτάτους καὶ τῇ ὀπλίσει ἄριστα ἐσκευασμένους ἐπαγόμενος ὡς τάχιστα ἦει. Μόχθῳ δὲ ξὺν πολλῷ καὶ ἀγρυπνίᾳ τὴν πορείαν ἐποιούντο· ἀπόμοιρα γὰρ τῶν Φράγγων ἀνὰ τὰ τῆδε πεδία ἐφοίτων χιλοῦ τε ἔνεκα καὶ τῆς λείας, ἣν ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφηροῦντο. [5] Νύκτωρ τοιγαροῦν οἱ Ῥωμαῖοι τὰ πλεῖστα ἐχώρουν ξυνεστραμμένοι τε ἐπὶ σφᾶς καὶ ἀλλήλους ὀπισθοφυλακοῦντες, ὡς, εἰ δεήσοι καὶ διαμάχεσθαι, οὐκ ἀπαράσκευοι φανησόμενοι. Οἰμωγαὶ δὲ ἠκούοντο τῶν ἀγροίκων καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων καὶ πάταγοι τῆς ὕλης διατεμνομένης. Καὶ τοῖς τοιούτοις δεινοῖς πανταχόθεν περιβομβούμενοι μόλις ἐς Φαβεντίαν τε καὶ τὸ στρατόπεδον ἴκοντο. [6] Τότε δὲ οὖν ἐς ὄψιν ἐλθὼν τοῖς στρατηγοῖς τί δὴ ταῦτα, ἔφη ὁ Στέφανος· (...) [7] Καὶ ἐγὼ μὲν οὐδέν τι φλαῦρον εἶποιμι ἐς ὑμᾶς, ἄλλος δὲ τις ἴσως ἐρεῖ μαλακίαν εἶναι τὸ χρῆμα καὶ τῶν κοινῇ συννοισόντων ὀλιγωρίαν. Εἰ μὴ γὰρ φθάσοιτε θᾶπτον ἐς Πάρμαν ἐπανελθόντες, Ναρσῆς μὲν οὐποτε ἀνήσει χαλεπαίνων καὶ κατατιώμενος ὑμᾶς τῶν ἐσομένων, εἴ γέ τι ἀντίπαλον ξυνενεχθείη.